

In de schilderijen van Lieve Dejonghe
wordt voortdurend een strijd geleverd
die men ook als een intense dialoog kan omschrijven
tussen vorm en gedachte,
waarbij elk van de twee elementen
op een eigen en eigenzinnige manier behandeld wordt,
ook al valt het ene wellicht meer onmiddellijk op dan het andere.

De vorm frappeert
door haar virtuoze en ogenschijnlijk vanzelfsprekende uitbeelding,
door haar welsprekend koloriet,
door haar sierlijkheid.
De gedachte , het achterliggende mediteren,
wordt gekenmerkt
door het verbazingwekkende
en aanvankelijk ietwat verborgene gebruik
van een persoonlijke symboliek
die zich langzaam ontplooit in het oog van wie wil kijken .

Het ligt voor de hand
dat tussen die twee ietwat extreme stellingnames
regelmatig en misschien zelfs in groeiende mate
een soort synthese groeit
waarbij het meditatieve baadt in een sfeer
van virtuoze en verfijnde puur picturale schittering.

Er is evenzeer realiteit als vervreemding aanwezig in haar werken,
evenzeer de verrassing van het schitterende
en bijna tastbare object
of de serene groei van een bloesem
in een etherische ruimtelijkheid,
als het stille ontstaan van een betekenis

en het zich ontvouwen van een symbool,
het bewustzijn van een vluchtige schaduw
die niet zomaar aanwezig is.

*Ses toiles sont chargées de symboles.
Les objets de ses mises-en-scène sont
tout aussi bien des réalités que des réminiscences,
tout aussi bien des objets presque tangibles
que la projection de ses états d'âme,
tout aussi bien des présences
que des réflexions dans les deux sens du terme.
Il est important de se rendre compte
que chaque tableau, chaque image,
chaque objet ou mise-en-scène
est issu d'une contemplation nourrie de pensées ou de symboles.
Dans cette constellation,
l'artiste est convaincue
qu'il suffit de regarder intensément et de regarder encore
pour pouvoir entrer
dans un univers bien plus large et plus intense
que celui qui se révèle à première vue.*

De geestelijke uitstraling
van de klassieke Chinese tekeningen en schilderijen
van bloemen, planten en landschappen
is daar niet vreemd aan.
Zoals de meesten onder u weten,
heeft Lieve Dejonghe herhaaldelijk in China gereisd
en werd haar werk er ook
met veel bijval tentoongesteld
in het Belgische paviljoen
tijdens de wereldtentoonstelling in Shanghai in 2010
tot spijt van wie het benijdt.

Dat zij in vier Chinese galleries
en in het stedelijk museum van Shanghai heeft tentoongesteld
bewijst voldoende
dat haar werk er fel werd gewaardeerd.

Het past immers bijzonder goed
in de fundamentele visie van de klassieke Chinese
of noem het Oosterse beeldtaal
waarbij het landschap met of zonder personages
een evenzeer meditatief geladen als visueel gegeven is.

De beeldtaal in haar oeuvre vertolkt rust,
een spirituele zeggings- en esthetiek
die door geen enkele onhandigheid worden verstoord
en die op hun beurt aanleiding geven
tot een diepere vorm van beschouwen,
van zelfreflectie,
van ontdekken van een achtergrond
die al dan niet staat aangegeven
onder de vorm van een teken dat het etherische relateert
of van een schaduw
die niet meteen opvalt bij een oppervlakkig kijken.

*Au point de vue de l'interprétation de ses toiles
le problème, s'il y en a un,
s'évapore de suite
lorsque le spectateur réussit à entrer dans l'œuvre
et à l'animer de sa vision personnelle,
qui peut, en effet, différer de celle de l'artiste,
même si le titre de l'œuvre
et certains éléments sont de nature à diriger ce spectateur,
à l'éclairer en quelque sorte.
D'autre part,
il est évident que le tableau peut suffire à lui-même,
comme présence mi-mystérieuse, mi-éloquente,
si l'on se laisse influencer voire s'émerveiller
par la beauté intrinsèque de la scène,
de l'objet représenté,
de la floraison subtile et tout orientale apparemment.*

In tegenstelling tot wat vaker gebeurt,
is Lieve Dejonghe gestart als een eerder abstraherende schilder
onder de kunstige en inspirerende leiding van Bert Vanhaecke
in de Academie van Brugge.

Hij was een meester in het hanteren
van tinten en verhoudingen.

Velen hebben trouwens eindeloos
zijn goochelen met kleurvlekken en vlakken
en zijn creëren van een lichtende diepte beoefend
en zich daarbij goed bevonden.

Dat ordenen en het scheppen van evenwicht en harmonie
heeft Lieve Dejonghe in haar gehele oeuvre bewaard.
Vrij vlug werd zij echter gegrepen door figuratie
en in enige mate ook
door de tengere en poëtische présence van het fijnschilderen.

Het typeert haar
dat zij op dat vlak meteen heeft bereikt
wat zij even hartstochtelijk als realistisch heeft betracht
en het typeert haar evenzeer
dat zij, na geschitterd te hebben
in een subtiele figuratie van referenties
aan een Oosterse beeld- en beeldentaal,
thans meer ruimte en zegging
voor gezanten van het licht en van de gedachte
heeft verworven en uitgewerkt in een sfeer van luminositeit.

Centraal op figuratief vlak staat een houten schildersmodel
dat tal van kenmerkende houdingen kan aannemen.

Het kan eigenlijk pas echt fungeren
als het in een totaalruimte is opgenomen
waarin een subtiele synthese wordt verwezenlijkt
met de vroegere met betekenissen geladen beeldtaal
van de kleurige Japanse pop.

*Nous avons déjà signalé
que les oeuvres de Lieve Dejonghe
sont bien plus qu'une belle image
magnifiquement peinte
et empreinte de quelque nostalgie orientale,
traduite par une floraison extrêmement raffinée,
par des objets qui se réfèrent à un autre monde que le nôtre,
par quelques natures mortes frappantes*

*ou par une poupée japonaise
vêtue d'une robe rouge aux drapés impressionnants.*

*L'artiste désire qu'on réfléchisse
sur ce qui se passe autour de nous et avec nous,
et qu'après avoir regardé une première fois
quelque peu superficielle
on y décèle le désarroi d'un univers qui s'effondre
et qui se situe à un moment clé.*

*Ses personnages dans le sens le plus large du terme
sont donc des réflexions souvent anthropomorphes
qui n'acceptent pas le défaitisme du slogan
'There is no alternative' qui porte le nom de TINA.*

Haar schilderijen reflecteren haar kijk op de wereld van vandaag,
wat op zich een vrij boeiend gegeven is,
en uniek omwille van de bijzondere band tussen vorm en inhoud,
de bezielde vlakken kleur,
de huid van de dingen en hun fundamentele symboliek.

Zo incarneert de Japanse pop
waarin de kunstenares zichzelf in enige mate projecteert
een terugkeer naar weleer,
terwijl het houten schildersmodel het begin is,
de start voor wie schildert en modelleert
en van daaruit ook in een ietwat andere context
de aanvang bij het opbouwen van een visie en een maatschappij.
De lichtgezanten van zilver en de glazen bol
staan voor het positieve, het geloof in de toekomst
en het bewaren van een noodzakelijk evenwicht.

Haar fijnschilderen is aldus, bij manier van spreken,
opengebarsten in een veelheid van zinspelingen en symbolen
die haar "realisme" een bijzondere dimensie verlenen.

Vreemd hoe het felgekleurde herkenbare
tevens drager is
van meteen op de voorgrond tredende betekenissen

en van andere die vluchtige schaduwen zijn,
van heel subtiel aangegeven aanwezigheden
zoals een draad die rood of lichtend afstand is of scheidingslijn,
zoals ook de schittering van wat bloeit teloorgang suggereert,
zoals een vierkanten inbreuk of superpositie
verwijst naar het aardse,
naar het ingeworteld zijn in de werkelijkheid.

Licht en donkerte ontmoeten elkaar
zoals dat ook het geval is met wat tastbaar oogt
naast iets dat puur etherisch is.
Een bol is boven en naast de piramide van onheil
of donker denken en vervreemding
een lichtend geschilderd punt van evenwicht.

Objecten vertolken immers een gedachte,
een evidente
zoals de boekjes waarvan de titels leesbaar zijn
en een meer verborgene
zoals de golvende strepen
in de nabijheid van de lichtgezanten
en de schaduwen die een gemoedsgesteltnis weergeven
en zoals esthetiek tenslotte die door breekbaarheid wordt vergezeld.

**LA FORME ET LA PENSÉE, VORM EN GEDACHTE, BEIDEN OP EEN HOOG NIVEAU.
HUGO BRUTIN (A.I.C.A.)**